

Foto: Niklas Martinsson

Tillresta punkfantaster fick nostalgikick av finaste slag när Göteborgspunkarna i Attentat gjorde enda spelningen på västkusten på Mortens krog i Uddevalla på fredagskvällen.

Nostalgikick för punkfantaster

Musik

Attentat
Mortens krog, Uddevalla
Fredag 4 november

Sista bandet för kvällen ska strax gå upp scenen under Uddevalla Kassettfestival. Golvet framme vid scenen fylls igen efter förra bandet, medelåldern stiger något snäpp. Fans har bussats från Göteborg för att se de gamla punkarna i Attentat. Nu är de här, tillsammans igen. Förväntningarna är minst sagt höga.

sortet i det närmaste överröstar bakgrundsmusiken. Det är något befriande med att se män i 40-årsåldern studsa som popcorn av förväntan redan innan en konsert.

Så brakar det loss. För mig som i princip helt lyckats missa Attentat är det en trivsamt första kontakt. Trallpunk av finaste slag är aldrig fel.

Bandet jobbar på bra, de har spelat förr och det märks. Inte minst på publiken som är med på noterna från första stund. För många måste det här vara en

nostalgikick av bästa sort.

På något slitt påminner sångare Mats Jönsson om Jonas Gardell. Något med mimiken, tilltalet eller rörelseschemat. Kanske är det bara den minimala frisyrren? Till synes något argare dock, som ett ilsket bi ungefär. Röstregistret är något begränsat men annars är det bra, artikulerat och tajmat. Och så har han de där jagade punkögonen, stirrande - don't mess with us, liksom.

Och som han jobbar. Studsar, hoppar, fram och tillbaka på scen. Publikkontakten är det heller inget fel på. De får sjunga

med i mikrofonen och det verkar som alla kan alla texter.

Trots allt så känns det faktiskt inte så mycket punk. Fast det låter punk, det svärs, det är argt, politiska texter, röj på scen och bland publiken. Det är något som inte riktigt stämmer. Funderar en stund och det skulle kunna vara, glädje. Jag säger inte att de hade kul back then, men det glöder nog inte i ögonen av samma anledning som det gjorde då. Gissningsvis pumpade adrenalin på ett annat sätt i venerna. Jag tycker det som kokar över

denna kväll är spelglädjen.

De verkar ha väldigt kul på scen. Och punk brukar liksom inte vara kul. Det brukar mest vara argt.

Men i kväll har alla kul, inte minst publiken. Trots att det varit en lång dag och det är lite sliriga ögonbryn i lokalen är det väldigt många nöjda mungipor och läppar som artikulerar med i texterna.

Och även utan nostalgikicken, som för undertecknad, var det en kul bekantskap.

Niklas Martinsson